

Arrest

nr. 247 055 van 11 januari 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE RAEDEMAEKER
Augustijnenstraat 10
2800 MECHELEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 13 juli 2020 tot weigering van de afgifte van een visum lang verblijf met het oog op gezinshereniging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 augustus 2020 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHERS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 januari 2020 dient verzoeker bij de Belgische ambassade van Teheran een aanvraag in tot afgifte van een visum lang verblijf met het oog op gezinshereniging in België met zijn echtgenote met de Belgische nationaliteit. Op 13 juli 2020 wordt de afgifte van het gevraagde visum door de gemachtigde

van de destijds bevoegde minister geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de Belgische onderdaan, voor wat betreft de in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden, dient aan te tonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat bij de indiening van de visumaanvraag volgende documenten werden voorgelegd:

- Werkloosheidsattest van het ACV dd. 17/11/2019
- Document 'saldibalans grootboekrekeningen'
- Uittreksel KBO-registratie
- Document 'overdracht van aandelen [L.] bvba'
- Uittreksel bankrekening : stortingen van [L.] Bvba voor de maanden augustus tot oktober 2019
- Loonfiches van zelfstandige/bestuurdersvergoeding van de bvba [L.]
- Loonfiches van familieleden (dochter)
- Printscreen van saldo spaarrekening Belfius

Overwegende echter dat de te tegoeden op een spaarrekening niet in aanmerking kunnen worden genomen als bewijs van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen omwille van het volatiele karakter ervan;

Overwegende dat de inkomsten van derden, zoals andere familieleden, niet in overweging kunnen worden genomen als bewijs van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in toepassing van de wettelijke bepalingen inzake gezinshereniging;

Overwegende dat loonfiches van een zelfstandig ondernemer, opgemaakt door een boekhouder of een sociaal secretariaat, niet kunnen worden weerhouden als objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen, aangezien zij worden opgemaakt op basis van gegevens die door de ondernemer zelf worden verstrekt.

Overwegende dat de documenten 'overdracht van aandelen [L.] bvba', 'uittreksel KBO-registratie' en 'saldibalans grootboekrekeningen' geen beeld geven van de inkomsten die mogelijks worden gegenereerd;

Overwegende dat slechts het bewijs wordt voorgelegd van drie stortingen van een bestuurdersvergoeding van de bvba [L.], met name van de maanden augustus 2019 tot oktober 2019; dat geen bewijs werd voorgelegd van uitbetaling door de bvba [L.] in de maanden november 2019 en december 2019, niettegenstaande de visumaanvraag werd ingediend op 14/01/2020;

Overwegende, bijgevolg, dat de stabiliteit en de regelmaat van deze bestuurdersvergoeding dan ook niet werd aangetoond;

Overwegende dat werkloosheidsuitkering alleen in aanmerking kan worden genomen indien wordt aangetoond dat de begunstigde actief werk zoekt; dat echter in casu hiervan geen bewijs werd geleverd;

Overwegende dat uit de voorgelegde documenten en het administratief dossier blijkt dat de te vervoegen persoon werkt op basis van het zelfstandigenstatuut;

Overwegende echter dat op basis van de voorgelegde documenten en de beschikbare elementen in het dossier niet kan worden afgeleid over welke bestaansmiddelen de te vervoegen persoon thans kan beschikken in haar hoedanigheid van zelfstandige;

Gezien de behandelingstermijn en gelet op het ontbreken van de noodzakelijke informatie, is het voor de administratie onmogelijk om bijkomende informatie met betrekking tot de bestaansmiddelen te vragen.

Overwegende, bijgevolg, dat niet werd aangetoond dat de te vervoegen persoon in België beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen in toepassing van de artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, kan aan deze visumaanvraag geen gunstig gevolg worden verleend. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, 40ter en 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij vat het middel in zijn syntheseseminarie samen als volgt:

"Eerste onderdeel:

1.1. In zijn verzoekschrift had verzoeker - samengevat - onder het eerste onderdeel van zijn eerste en enige middel een schending aangevoerd van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 40ter vreemdelingenwet.

Verzoeker liet gelden dat verwerende partij niet kan voorhouden dat in casu de werkloosheidsuitkeringen van de referentiepersoon niet in aanmerking kunnen genomen worden omdat niet aangetoond werd dat de referentiepersoon actief naar werk zocht.

Verzoeker wees er op dat bij de aanvraag als bewijs van "actief zoeken naar werk" aangetoond geweest is dat de referentiepersoon binnen het stelsel van 'springplank naar zelfstandige' een eigen zaak, nl. een kapsalon, was opgestart.

De echtgenote van verzoeker, zijnde de referentiepersoon, is door de gemachtigde van de minister echter verkeerdelijk beoordeeld als een gewone zelfstandige en niet als een werkloze die actief op zoek is naar werk en daartoe een onderneming heeft opgestart binnen het stelsel van 'springplank naar zelfstandige'.

Zo overwoog de gemachtigde van de minister dat de voorgelegde loonfiches niet kunnen worden weerhouden als objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen. M.a.w. zijn de loonfiches niet onderzocht als bewijs van actief werk zoeken.

1.2. In haar nota met opmerkingen voert verwerende partij aan dat de gemachtigde van de Minister over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt.

Verwerende partij stelt dat de gemachtigde van de Minister heeft geoordeeld dat de loonfiches van zelfstandig ondernemer geen bewijs vormen van het effectief actief werk zoeken, te meer daar deze niet kunnen weerhouden worden als objectief bewijs van bestaansmiddelen omdat zij worden opgemaakt op basis van de gegevens die door de ondernemer zelf worden verstrekt.

En verder stelt verwerende partij dat de stukken in verband met de zelfstandige activiteit niet volstaan als bewijs van het actief zoeken naar werk.

1.3. In zijn syntheseseminarie herneemt verzoeker het eerste onderdeel van zijn eerste middel, met name de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 40 ter vreemdelingenwet.

Artikel 40 ter vreemdelingenwet stelt dat bij het beoordelen van de voorwaarde van voldoende, stabiele en toereikende bestaansmiddelen rekening wordt gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Artikel 40 ter vreemdelingenwet bepaalt m.a.w. dat bestaansmiddelen uit werkloosheid in aanmerking komen wanneer de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Artikel 40 ter vreemdelingenwet schrijft niet voor dat de Belg moet bewijzen dat hij voldoende bestaansmiddelen genereert uit zijn actief werk zoeken.

In casu zijn de bestaansmiddelen die in aanmerking komen de bestaansmiddelen uit werkloosheid en de loonfiches uit de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon binnen het stelsel "springplank als zelfstandige" gelden niet als bewijs van bestaansmiddelen maar als bewijs van het actief zoeken naar werk.

Verzoekende partij laat gelden dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat de gemachtigde van de Minister een onderzoek gedaan heeft van de stukken gevoegd bij de aanvraag (loonfiches, KBO-registratie, saldi balans) als bewijzen van "actief zoeken naar werk".

In tegendeel blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing expliciet dat de stukken in verband met de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon enkel onderzocht werden "als bewijzen van bestaansmiddelen".

Zo overwoog de gemachtigde van de minister m.b.t. de voorgelegde loonfiches ten onrechte dat de loonfiches van een zelfstandig ondernemer, opgemaakt door een boekhouder of een sociaal secretariaat, niet kunnen worden weerhouden als objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen, aangezien zij worden opgemaakt op basis van gegevens die door de ondernemer zelf worden verstrekt.

De loonfiches zijn dus niet onderzocht als bewijs van actief werk zoeken.

Verder overwoog de gemachtigde van de minister: Overwegende echter dat op basis van de voorgelegde documenten en de beschikbare elementen in het dossier niet kan worden afgeleid over welke bestaansmiddelen de te vervoegen persoon thans kan beschikken in haar hoedanigheid van zelfstandige;

Er is in casu echter geen sprake van een referentiepersoon in de hoedanigheid van zelfstandige, maar van een referentiepersoon in de hoedanigheid van werkloze die actief werk zoekt als zelfstandige.

Gelet op de verschillende voorgelegde bewijzen (inschrijving kbo, loonfiches, saldi balans, sociale zekerheidsbijdragen) is de actief werk zoeken als zelfstandige genoegzaam naar recht bewezen.

De gemachtigde van de minister is niet uitgegaan van de juiste hoedanigheid van de referentiepersoon waardoor de bestreden beslissing blijk geeft van onzorgvuldig onderzoek en van een schending van artikel 40 ter vreemdelingenwet.

Het eerste onderdeel is gegrond.

Tweede onderdeel:

2.1. In zijn verzoekschrift had verzoeker - samengevat - onder het tweede onderdeel van zijn eerste en enige middel ondergeschikt aangevoerd dat - voor zover een onderzoek naar de bestaansmiddelen uit de zelfstandige activiteit van verzoeker dan al nodig zou - quod non - de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd is en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt in het onderzoek van deze bestaansmiddelen uit de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon.

Verzoeker liet gelden dat uit de bewijzen die werden voorgelegd van de zelfstandige activiteit van zijn echtgenote, zijnde de referentiepersoon, blijkt dat deze weldegelijk voldoende, stabiele en regelmatige inkomsten genereert.

Ten eerste wees verzoeker op de bewijzen aan de hand van loonfiches en een "saldi balans grootboekrekeningen" (stuk 8 van de aanvraag).

Ten onrechte heeft de gemachtigde van de minister de loonfiches in algemene bewoordingen afgewezen door te stellen dat loonfiches van een zelfstandig ondernemer, opgemaakt door een boekhouder of een sociaal secretariaat, niet kunnen worden weerhouden als objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen, aangezien zij worden opgemaakt op basis van gegevens die door de ondernemer zelf worden verstrekt.

Verzoeker wierp op dat een bestuurshandeling met individuele draagwijdte zoals in casu, moet steunen op objectief aanvaardbare motieven, waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden. De motivering waarom de loonfiches worden afgewezen vindt geen steun in het dossier. Er kan niet in algemene zin voorgehouden worden dat loonfiches opgemaakt door een boekhouder of sociaal secretariaat bij voorbaat niet betrouwbaar de inkomsten weergeven. Het is inherent aan het beroep van zelfstandige dat door de zelfstandige opgave gedaan wordt van zijn inkomsten. In casu blijkt nergens uit dat de inkomsten van de referentiepersoon niet zouden overeenkomen met de realiteit. Een boekhouder en sociaal secretariaat zijn derden met beroepsverplichtingen. Deze loonfiches dienen ook als basis om inkomsten aan te geven aan de overheid, in het bijzonder de belastingdiensten.

Ten tweede wierp verzoeker op dat naast de loonfiches bovendien een saldi balans grootboekrekening werden gevoegd, een inschrijving KBO en betalingsbewijzen van sociale zekerheid. Met de betalingsbewijzen van sociale zekerheid werd in het geheel geen rekening gehouden.

2.2. In haar nota met opmerkingen voert verwerende partij aan dat de kritiek van verzoeker niet kan weerhouden worden aangezien de uitvoerige motieven in de bestreden beslissing geenszins een standaardmotivering uitmaken, doch integendeel betrekking hebben op de specifieke situatie van verzoekende partij en de door haar in de aanvraag ingeroepen elementen. De gemachtigde is niet gehouden de motieven van zijn motieven te vermelden.

En verwerende partij voegt daar verder aan toe dat de formele motiveringsplicht niet zo kan worden geïnterpreteerd dat de gemachtigde van de Minister ertoe gehouden zou zijn te verduidelijken welke bestaansmiddelen wél in overweging worden genomen, nadat de gemachtigde van de Minister al duidelijk heeft aangegeven dat het overgrote deel van de bestaansmiddelen niet kan worden weerhouden, en dat daarom niet het bewijs werd geleverd van het voorhanden zijn van toereikende bestaansmiddelen.

2.3. In zijn synthesesamenvatting herneemt verzoeker het tweede onderdeel van zijn eerste en enige middel. Verzoeker herhaalt zijn kritiek omtrent de afwijzing van de loonfiches uit de zelfstandige activiteit van de referentiepersoon als bewijs van voldoende bestaansmiddelen.

Verzoeker voert aan dat een bestuurshandeling met individuele draagwijdte zoals in casu, moet steunen op objectief aanvaardbare motieven, waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden. De motivering waarom de loonfiches worden afgewezen vindt geen steun in het dossier. Er kan niet voorgehouden worden dat loonfiches opgemaakt door een boekhouder of sociaal secretariaat bij voorbaat niet betrouwbaar de inkomsten weergeven. Het is inherent aan het beroep van zelfstandige dat door de zelfstandige opgave gedaan wordt van zijn inkomsten. In casu blijkt nergens uit dat de inkomsten van de referentiepersoon niet zouden overeenkomen met de realiteit. Een boekhouder en sociaal secretariaat zijn derden met beroepsverplichtingen. Deze loonfiches dienen ook als basis om inkomsten aan te geven aan de overheid, in het bijzonder de belastingdiensten. Bij de loonfiches werd bovendien een saldi balans grootboekrekening gevoegd, inschrijving KBO en betalingsbewijzen van sociale zekerheid. Verzoeker stelt vast dat verwerende partij in de nota niet antwoordt op de uitvoerige en pertinente argumenten die verzoeker had aangevoerd.

Op de kritiek van verzoeker dat de betalingsbewijzen van sociale zekerheid in het geheel niet in rekening werden genomen, antwoordt verwerende partij dat de gemachtigde niet moet motiveren wat wél in overweging wordt genomen, als reeds werd aangegeven dat het overgrote deel van de bestaansmiddelen niet kan worden weerhouden.

Verzoeker voert aan dat de formele motiveringsplicht veronderstelt dat alle aangevoerde feitelijke elementen in overweging worden genomen en tegen elkaar worden afgewogen en die afweging ook expliciet uit de beslissing moet blijken. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de betalingsbewijzen van sociale zekerheid bij het nemen van de bestreden beslissing in overweging werden genomen. De afweging dat de sociale zekerheidsbijdragen wel in aanmerking komen, maar in het licht van het geheel van elementen niet voldoende zouden zijn, is een afweging die pas achteraf in de nota is gekomen. Dit herstelt de gebrekkige motivering van de bestreden beslissing niet.

Bovendien betwist verzoeker de redelijkheid van deze afweging. De bijdragen van sociale zekerheid zijn een ernstig bewijs van voldoende bestaansmiddelen. Temeer daar dit niet het enige bewijs is maar verzoeker meerdere bewijzen voorgelegd heeft: loonfiches, kbo-inschrijving, saldibalans, sociale zekerheidsbijdragen. Deze bewijzen kunnen niet zomaar terzijde geschoven worden.

Het tweede onderdeel is gegrond

Derde onderdeel:

3.1. In zijn verzoekschrift had verzoeker - samengevat - onder het derde onderdeel van zijn eerste en enige middel aangevoerd dat de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd is en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt in het onderzoek naar de inkomsten die de referentiepersoon geniet als bestuurder / aandeelhouder van de bvba [L.].

Verzoeker had een overeenkomst van overdracht van aandelen voorgelegd en stortingen van bestuurdersvergoedingen voor de maanden augustus - oktober 2019.

De gemachtigde van de minister weigerde rekening te houden met de stortingen, omdat enkel stortingen van augustus - oktober 2019 werden voorgelegd, terwijl de aanvraag pas werd ingediend op 14.01.2020.

In zijn verzoekschrift had verzoeker uitgelegd dat het feit dat dat verzoeker en zijn echtgenote de aanvraag, die opgemaakt was op 29.11.2019, pas op 14.01.2020 hebben kunnen indienen te wijten

was aan omstandigheden onafhankelijk van hun wil, nl. de wachttijd voor een afspraak op het visumbureau.

Bovendien wees verzoeker er op dat er een overeenkomst van overdracht van aandelen was voorgelegd waaruit volgt dat het om een permanent inkomen gaat.

Ook al is de overeenkomst duidelijk, had de gemachtigde van de minister in geval van twijfel, verzoeker om aanvullingen moeten verzoeken. Verzoeker had aanvullende stukken kunnen voorleggen (stukken 2 beroep en bijkomende stukken 3).

Zodat de gemachtigde van de minister ten onrechte geen rekening gehouden heeft met deze inkomstenbron van de referentiepersoon.

De bestreden beslissing is gebrekkig gemotiveerd en geeft blijk van onzorgvuldig onderzoek.

3.2. In haar nota met opmerkingen beperkt verwerende partij zich ertoe te stellen dat de gemachtigde terecht besloten heeft dat de stabiliteit en de regelmaat van deze bestuurdersvergoeding niet wordt aangetoond omdat de stortingen betrekking hebben op de maanden augustus 2019 tot oktober 2019 en dat geen bewijs wordt voorgelegd van uitbetalingen door de bvba [L.] in de maanden november 2019 en december 2019, niettegenstaande de visumaanvraag werd ingediend op 14.01.2020.

3.3. In zijn synthesesmemorie herneemt verzoeker het derde onderdeel van zijn eerste en enig middel.

De gemachtigde van de Minister heeft enkel rekening gehouden met het feit dat slechts stortingsbewijzen werden voorgelegd van augustus 2019 tot oktober 2019 en dat de aanvraag op 14.01.2020 was ingediend.

De gemachtigde van de Minister heeft geen rekening gehouden met de overeenkomst van overdracht van aandelen en het feit dat daaruit sowieso een recht vloeit voor de referentiepersoon op een maandelijks inkomen als bestuurder / aandeelhouder van de bvba [L.]. M.a.w. ook al lagen geen stortingsbewijzen voor van de maanden november 2019 en december 2019, lag wel het bewijs voor dat de referentiepersoon gerechtigd was op een maandelijks inkomen als bestuurder / aandeelhouder. De overeenkomst is het belangrijkste bewijs en deze wordt ten onrechte buiten beschouwing gelaten, zowel in de bestreden beslissing als in de nota. De stortingsbewijzen zijn slechts een bewijs van een bewijs.

Dat de gemachtigde van de Minister de overeenkomst van overdracht van aandelen niet mee in overweging heeft genomen bij het nemen van zijn beslissing impliceert een onzorgvuldig onderzoek van de aanvraag en een gebrekkig motivering van de beslissing.

Aanvullend wijst verzoeker er nog op dat de gemachtigde, rekening houdende met de voorgelegde overeenkomst en rekening houdende met de vaststelling dat het aanvraagdossier was opgemaakt in november 2019 (cf nota raadsman verzoeker), in geval van twijfel om aanvullende stortingsbewijzen had kunnen vragen, dewelke ook voorgelegd hadden kunnen worden (zie stukken 2 beroepsdossier en aanvullende stukken 3).

Het derde onderdeel is gegrond.

Vierde onderdeel:

4.1. In zijn verzoekschrift had verzoeker - samengevat - onder het vierde onderdeel van zijn eerste en enige middel aangevoerd dat de gemachtigde van de Minister nagelaten heeft om een behoefteonderzoek te doen zoals voorzien in artikel 42 § 1 tweede lid van de vreemdelingenwet.

Verzoeker had bij zijn aanvraag evenwel meerdere stukken aangevoerd om aan te tonen dat de referentiepersoon op een voldoende manier in haar levensbehoeften en die van haar gezin kan voorzien: Spaarrekening, huur, gas-elektriciteit, water, inkomsten dochters en kindergeld (stukken 13, 15, 17, 18 en 19 van de aanvraag).

De spaarrekening en de inkomsten van de dochters werden door de gemachtigde van de minister afgewezen als "bewijs van stabiele, toereikende en regelmatige inkomsten van de referentiepersoon". Deze werden echter niet beoordeeld in het kader van een behoefteonderzoek.

De huur, kosten van gas-elektriciteit, water werden volledig buiten beschouwing gelaten.

De bestreden beslissing geeft blijk van onzorgvuldig onderzoek en bij gebreke aan een behoefteonderzoek van een schending van artikel 42 § 1 tweede lid vreemdelingenwet.

4.2. In haar nota met opmerkingen voert verwerende partij aan dat verzoeker zich beperkt tot een louter theoretisch betoog en niet aantoonde om welke redenen zij meent dat zulke behoefteanalyse tot een andersluidende beslissing had kunnen leiden.

Ook voert verwerende partij in haar nota aan dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de behoefteanalyse niet werd uitgevoerd omdat verzoeker geen informatie zou verstrekken over haar behoeften.

Alsook stelt verwerende partij dat gelet op de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing hieromtrent, de kritiek van verzoeker niet kan worden aangenomen, ook welk belang verzoekende partij heeft bij deze kritiek.

Verwerende partij besluit met de stelling dat de weigering van het visum D terecht is gebeurd conform alle toepasselijke rechtsregels en na grondig onderzoek van de concrete situatie.

4.3. In zijn synthesesmemorie herneemt verzoeker het vierde onderdeel van zijn eerste middel.

Verzoeker stelt vast dat ook in haar nota verwerende partij volledig abstractie maakt van alle elementen die verzoeker had aangevoerd ter staving dat de referentiepersoon op een voldoende manier in haar levensbehoeften en die van haar gezin kan voorzien: Spaarrekening, huur, gas-elektriciteit, water, inkomsten dochters en kindergeld (stukken 13, 15, 17, 18 en 19 van de aanvraag).

Verwerende partij kan niet voorhouden zoals zij in haar nota doet dat verzoekende partij geen informatie heeft verstrekt over haar behoeften.

Een behoefteonderzoek zoals voorzien in artikel 42 § 1 tweede lid van de vreemdelingenwet had duidelijk kunnen maken dat de referentiepersoon voldoende in haar levensbehoeften en deze van haar gezin kan voldoen.

Door de uittreksels van de spaarrekening, de bewijzen van huur, gas-elektriciteit, water, de inkomsten van de dochters en het kindergeld volledig buiten beschouwing te laten, geeft de bestreden beslissing blijk van onzorgvuldig onderzoek en een schending van artikel 42 § 1 tweede lid vreemdelingenwet."

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). De naleving van de genoemde plicht houdt evenwel geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (RvS 18 november 1993, nr. 44.948). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, is bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in de voormelde wetsbepalingen wordt niet aangetoond.

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter verder niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Verzoeker diende een aanvraag in tot afgifte van een visum lang verblijf om zijn Belgische echtgenote in België te komen vervoegen. Het is niet betwist dat deze laatste geen gebruik heeft gemaakt van haar rechten van vrij verkeer als burger van de Europese Unie. In deze situatie gelden de volgende bepalingen van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet:

"§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

[...]

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de

overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld."

Artikel 42, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt nog als volgt:

"Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid."

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker niet heeft aangetoond dat de Belgische referentiepersoon beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals vereist in artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet. Er wordt, hoofdzakelijk, geoordeeld dat de werkloosheidsuitkering niet in rekening kan worden gebracht omdat *"geen bewijs werd geleverd"* dat de echtgenote ook actief werk zoekt en dat de voorgelegde documenten verder geen duidelijk beeld geven van de inkomsten die zij heeft uit een zelfstandige activiteit.

Verzoeker betoogt, in een eerste onderdeel van zijn middel, dat de werkloosheidsuitkering van zijn echtgenote ten onrechte niet in rekening is gebracht. Hij stelt dat hij bij de aanvraag, als bewijs van het actief werk zoeken van zijn echtgenote, stukken voorlegde waaruit blijkt dat zijn echtgenote binnen het stelsel van *'springplank naar zelfstandige'* een eigen zaak, met name een kapsalon, heeft opgericht. Hij stelt dat verweerder zijn echtgenote ten onrechte beschouwt als een gewone zelfstandige, terwijl zij een werkloze is die op zoek is naar werk en daartoe een zaak heeft opgericht binnen het stelsel van *'springplank naar zelfstandige'*. Hij voert aan dat de voorgelegde loonfiches uit een zelfstandige activiteit van zijn echtgenote, net zoals de KBO-registratie en de *"saldi balans"*, ten onrechte niet zijn onderzocht als bewijs van het actief zoeken naar werk. Hij is van oordeel dat hij genoegzaam naar recht heeft bewezen dat zijn echtgenote actief werk zoekt als zelfstandige.

Verweerder beantwoordt deze argumentatie in zijn nota met opmerkingen als volgt:

"In een eerste onderdeel houdt verzoekende partij voor dat de bestreden beslissing niet getuigt van zorgvuldig onderzoek, nu de referentiepersoon werkloos is maar de referentiepersoon een eigen zaak heeft opgestart."

Verzoekende partij heeft een werkloosheidsattest van het ACV dd. 17.11.2019 als stuk neergelegd bij haar visumaanvraag. De gemachtigde heeft dienomtrent geoordeeld dat de werkloosheidsuitkering alleen in aanmerking kan worden genomen indien wordt aangetoond dat de begunstigde actief werk zoekt, maar dat verzoekende partij hiervan geen bewijs levert.

Verzoekende partij haalt aan dat de loonfiches van zelfstandig ondernemer van de referentiepersoon dienen aanzien wordt als bewijs van actief zoeken naar werk.

De loonfiches van zelfstandig ondernemer op naam van de referentiepersoon vormen op zich geen enkel bewijs van het feit dat de echtgenote van verzoekende partij effectief actief op zoek is naar werk, te meer de gemachtigde omtrent de loonfiches heeft gemotiveerd dat deze niet kunnen worden weerhouden als objectief bewijs van bestaansmiddelen, aangezien zij worden opgemaakt op basis van de gegevens die door de ondernemer zelf worden verstrekt.

De stukken in verband met de zelfstandigenactiviteit kunnen niet volstaan als bewijs van het effectief zoeken naar werk.

Verzoekende partij wijst er nog op dat de gemachtigde van de Minister over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt om na te gaan of de vereiste dat de betrokkene 'actief' werk zoekt, is vervuld."

In zoverre verzoeker betoogt dat zijn echtgenote niet zozeer zelfstandige is maar wel een werkloze die op zoek is naar werk en daartoe een zaak heeft opgericht binnen het stelsel van '*springplank naar zelfstandige*' en dat de bewijzen van een zelfstandige activiteit dan ook zijn voorgelegd als bewijs van het actief zoeken naar werk, moet in eerste instantie worden vastgesteld dat het administratief dossier de ter ondersteuning van de voorliggende visumaanvraag aangebrachte stukken niet bevat. Nu deze essentiële informatie ontbreekt, kan niet worden nagegaan of verweerder op kennelijk redelijke en zorgvuldige wijze de visumaanvraag heeft geweigerd en of de grieven van verzoeker terecht zijn. Er kan niet worden nagegaan of verweerder uit de inlichtingen waarover hij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie heeft getrokken. Daar verweerder deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad heeft gesteld, verhindert hij de wettigheidscontrole op zijn beslissing (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

In de mate dat verzoeker correct aanvoert dat zijn echtgenote een werkloze is die een nevenactiviteit als zelfstandige uitoefent in het kader van het voordeel "*springplank naar zelfstandige*" en dat als bewijs van het actief naar werk zoeken de stukken van deze zelfstandige activiteit in bijberoep zijn voorgelegd, hetgeen de Raad niet kan nagaan omwille van de onvolledigheid van het administratief dossier, moet verder inderdaad worden vastgesteld dat verweerder heeft nagelaten met dit alles rekening te houden bij de beoordeling of de werkloosheidsuitkering al dan niet in aanmerking kan worden genomen. De beoordeling die hieromtrent in de nota met opmerkingen wordt gemaakt, kan niet worden gelezen in de bestreden beslissing. Het betreft een a posteriori motivering die het gebrek aan beoordeling en motivering op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing niet kan rechtzetten. In deze omstandigheden voert verzoeker terecht een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De gedane vaststellingen maken dat er grond is tot nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek van het middel dringt zich niet langer op.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 13 juli 2020 tot weigering van de afgifte van een visum lang verblijf met het oog op gezinshereniging wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS